Krimināllieta Nr. 11088110020

Lietas arhīva Nr. KA04-623-24/7

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024. gada 7. maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnese Signe Kalniņa,
tiesnese Sandra Amola,
tiesnesis Valdis Vazdiķis
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. A/, personas kods /personas kods/, aizstāves Ivetas Marķitānes iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā, par to, ka, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās vielas un psihotropās vielas, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšana uz 20 dienām.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā, par to, ka neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu bez nolūka to realizēt, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšana uz 1 mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi un 15 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgais sods /pers. A/ noteikts pilnībā pievienojot sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 15. decembra spriedumu īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 15 dienām, sabiedriskais darbs uz 420 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu un 52. pantu soda izciešanā ieskaitīta aizturēšana no 2020. gada 30. jūnija plkst. 00.20 līdz 2020. gada 1. jūlija plkst. 11.10, kas atbilst vienai brīvības atņemšanas dienai, pilnībā izciestais sabiedriskais darbs 420 stundas.

Nospriests drošības līdzekli nepiemērot.

Nospriests piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanu 191,40 *euro*.

Izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

[2] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. A/ aizstāve I. Marķitāne, lūdzot pirmās instances tiesas spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ noteikto sodu un galīgo sodu, jo aizstāves ieskatā gan sods par katru noziedzīgo nodarījumu, gan galīgais sods noteikts pārāk bargi.

Tiesa nav izvērtējusi visus argumentus, kuriem ir nozīme taisnīga soda izlemšanā. Aizstāves ieskatā pirmās instances tiesa apsūdzētajam noteikusi nesamērīgu sodu, jo Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi var panākt ar cita, alternatīva soda veida – sabiedriskā darba piemērošanu.

Tiesa ir pārkāpusi Krimināllikuma 46. panta otrajā un trešajā daļā paredzēto soda noteikšanas pamatu un nav ievērojusi soda individualizācijas principu un Augstākās tiesas 2018. gada 19. septembra lēmumā lietā Nr. 11091016216 norādītās atziņas.

Aizstāves ieskatā tiesai bija jāveic apsūdzētā personības sīkāku analīzi, proti, to, ka apsūdzētais apmeklē narkologu no 2022. gada 3. marta līdz pat apelācijas sūdzības sastādīšanas dienai, no 2022. gada 3. marta līdz 2022. gada 20. oktobrim veikta dinamiskā novērošana, regulāra analīžu kontrole, kurās narkotiskās vielas nav atrastas. Dinamiskā novērošana tiek veikta arī šobrīd. Minētais nozīmē, ka apsūdzētais ir atbrīvojies no narkotisko vielu atkarības un norāda, ka līdz minimumam ir samazinājies jaunu noziedzīgu nodarījumu recidīvs, jo visas iepriekšējās apsūdzētā sodāmības ir saistītas ar noziedzīgiem nodarījumiem, izdarītiem apreibinošu vielu ietekmē.

Apsūdzētais ģimenē audzina un uztur nepilngadīgu bērnu, strādā SIA "/Nosaukums/" par remontstrādnieku.

Aizstāve arī norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un nav piemērojusi Krimināllikuma 49.^{1} panta nosacījumus, ņemot vērā, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 2020. gadā, iztiesāšana ieilgusi no apsūdzētā neatkarīgu iemeslu dēļ.

[3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559. panta ceturtās daļas 3. punktu 2024. gada 15. martā tika pieņemts lēmums par lietas pieņemšanu iztiesāšanai apelācijas kārtībā rakstveida procesā, par to paziņojot procesā iesaistītajām personām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559. panta piektās daļas 2. punktu noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nav pieteikts. Iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā nav iesniegti.

[4] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559. panta piektās daļas 2. punktu krimināllietā ir iesniegts Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurores Guntas Vaikules viedoklis.

Prokurore norāda, ka /pers. A/ noteiktais soda veids un mērs par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir atbilstošs un samērīgs viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam un apsūdzētā personībai, turklāt tie ir pietuvināti Krimināllikuma attiecīgā panta sankcijas minimālajai robežai un nav pamata piemērotā soda grozīšanai, ņemot vērā, ka /pers. A/ viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis, pastāvot arī atbildību pastiprinošiem apstākļiem un vienlaikus izvērtējot apsūdzētā personību.

Tāpat pirmās instances tiesa, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, ir izvērtējusi /pers. A/ personību raksturojošās ziņas un konstatējusi, ka apsūdzētā apgādībā ir viens nepilngadīgs bērns un to, ka apsūdzētais strādā SIA "/Nosaukums/" par remontstrādnieku un arī šos apstākļus ir ņēmusi vērā

pie soda veida izvēles.

Prokurore norāda, ka, lai gan /pers. A/ ir konstatējami pozitīvi personības aspekti, tomēr vienlaikus apsūdzētais ir novērtējams kā persona, kuram ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā, jo /pers. A/, būdams agrāk divpadsmit reizes sodīts, nepieciešamos secinājumus nav izdarījis, nav resocializējies, un ir turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Prokurores ieskatā /pers. A/ noteiktais sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā ir audzinošs, samērīgs, taisnīgs un taisnīgumu atjaunojošs, līdz ar to atbilst Krimināllikuma 35. pantā un 46. pantā nostiprinātajiem soda noteikšanas nosacījumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesas kolēģija, iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, prokurores viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus apelācijas sūdzības ietvaros, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par noteikto sodu par katru noziedzīgo nodarījumu, par noteikto sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[6] Apsūdzētā noziedzīgās darbības kvalificētas pareizi, viņa vaina noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā un 253.^{2} panta pirmajā daļā izdarīšanā ir konstatēta ar lietā esošiem pierādījumiem, pamatoti saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesas izmeklēšanā nav veikta pierādījumu pārbaude. Šajā daļā spriedums nav apstrīdēts, tā pārvērtēšanai nav pamata.

Tiesas kolēģija atzīst, ka krimināllietas iztiesāšana notikusi pilnībā ievērojot procesuālo kārtību, dodot apsūdzētajam iespēju pilnvērtīgi izmantot likumā piešķirtās tiesības.

[7] Nosakot apsūdzētajam sodu, ir jāievēro Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definētais soda mērķis un Krimināllikuma 46. pantā ietvertie soda noteikšanas principi, t.i., saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, nosakot soda veidu, jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, kā arī vainīgā persona un saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, nosakot soda mēru, jāņem vērā atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[8] Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pietiekami izvērtējusi Krimināllikuma 46. panta otrās daļas nosacījumus, tas ir, ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, un pamatoti atzinusi, ka apsūdzētajam ir nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā par katru noziedzīgo nodarījumu.

[9] Nosakot apsūdzētajam piespriežamā soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešās daļas nosacījumiem, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 47. panta otrajai daļai, tiesa pamatoti atzinusi apsūdzētā savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu abos noziedzīgajos nodarījumos.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktam, tiesa pamatoti atzina noziedzīgā nodarījuma recidīvu, jo abus noziegumus apsūdzētais izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Un saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli pamatoti atzina, ka Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

[10] Tāpat pirmās instances tiesa, nosakot sodu, ir ņēmusi vērā, ka apsūdzētais pirmās instances tiesā izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21. pantā noteiktās tiesības sadarboties ar tiesu un izvēlējās lietas izskatīšanu bez pierādījumu pārbaudes.

[11] Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtajai daļai, kas nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka apsūdzētais /pers. A/ ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, to, ka neatļautas darbības ar narkotiskajām un psihotropajām vielām apdraud sabiedrisko drošību, citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai vai citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālās problēmas.

Tiesas kolēģijas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētajam /pers. A/, kurš iepriekš jau ir sodīts un nedzēstas sodāmības laikā turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, par šajā lietā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem – īslaicīga brīvības atņemšana uz 20 dienām par Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā un īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, pastāvot vienam atbildību mīkstinošam un vienam atbildību pastiprinošam apstāklim par Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kā arī vienam atbildību mīkstinošam un diviem atbildību pastiprinošiem apstākļiem par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, būtu vērtējams kā pārāk bargs sods.

Apsūdzētajam noteiktais īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mērs ir pamatots un samērīgs, nav vērtējams kā bargs un nav pretrunā ar Krimināllikuma 35. pantā paredzēto soda mērķi.

[12] Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti apsūdzētajam noteikusi sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, piemērojot apsūdzētajam labvēlīgu sodu saskaitīšanas principu, proti, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Galīgais sods noteikts pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu noteiktajam sodam pilnībā pievienojot sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 15. decembra spriedumu.

[13] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu aizstāves norādi, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi apsūdzētā ģimenes stāvokli. Pirmās instances tiesa kā apsūdzētā personību raksturojošu apstākli ir ņēmusi vērā, ka viņam ir viens nepilngadīgs bērns. Apelācijas sūdzībā nav norādītas papildu ziņas par ģimenes stāvokli, kas jau nebūtu ņemtas vērā pirmās instances tiesā.

[14] Apelācijas instances tiesā iesniegts 2023. gada 6. oktobra darba līgums starp /pers. A/ un SIA "/Nosaukums/", no kura izriet, ka /pers. A/ ir pieņemts darbā par remontstrādnieku (lietas 208.-210.lapa), apsūdzētā 2024. gada 4. marta raksturojums no SIA "/Nosaukums/", kur apsūdzētais tiek raksturots kā labs darbinieks (lietas 218.lapa), kā arī iesniegts VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" 2022. gada 20. oktobra Izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kurā norādīts, ka no 03.03.2022-20.10.2022 veikta dinamiskā novērošana, regulāra analīžu kontrole, kurās narkotiskās vielas nav atrastas. 21.09.2022 veikta ķīmiski toksikoloģiskā analīze, narkotiskās vielas nav atrastas, un 2023. gada 16. maija Izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kurā norādīts, ka apmeklē narkologu no 03.03.2022. Līdzestīgs (lietas 206., 207., 219., 220.lapa).

[15] Tiesas kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzībā norādītās ziņas un pievienotie dokumenti par apsūdzētā nodarbinātību bija jau zināmas pirmās instances tiesā kā apsūdzētā personību raksturojošas ziņas un ņemtas vērā, nosakot sodu.

Apelācijas instances tiesai nav pamata vēlreiz pārvērtēt minētās ziņas.

[16] Apelācijas sūdzībā norādītās ziņas un pievienotie dokumenti par narkologa apmeklēšanu un veikto analīžu rezultātiem, kā arī apsūdzētā raksturojums no darba vietas ir vērtējamas kā apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošas ziņas, bet tās pašas par sevi nevar būt par pamatu

apsūdzētajam piespriestā soda mīkstināšanai.

Neskatoties uz apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošiem apstākļiem, apsūdzētais nav spējis atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, būdams iepriekš sodīts, nedzēstas sodāmības laikā izdarot jaunus noziedzīgus nodarījumus.

[17] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto, ka apsūdzētā resocializācijas nolūkam vispiemērotākais būtu sabiedriskais darbs.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, pamatoti atzina, ka apsūdzētais ir sodāms ar īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu.

Nosakot sodu ir jāņem vērā visi Krimināllikuma 35. pantā norādītie soda mērķi ne tikai sodītās personas resocializēšana, tas ir, jāņem vērā arī sabiedrības drošības aizsargāšanu, taisnīguma atjaunošanu, vainīgās personas sodīšanu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un soda vispārējo prevenciju.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam noteiktais sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā atbilst Krimināllikuma 35. pantā noteiktajam soda mērķim.

[18] Aizstāve apelācijas sūdzībā norādījusi, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, ņemot vērā, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 2020. gadā un iztiesāšana ieilgusi no apsūdzētā neatkarīgu iemeslu dēļ.

[19] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 14. panta pirmajā daļā noteiktajam ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Lietas materiālos redzams, ka šobrīd kopš kriminālprocesa uzsākšanas ir pagājuši gandrīz četri gadi.

Kriminālprocesa izskatīšanas ilgums – vairāki gadi – pats par sevi nav pamats atzinumam, ka tas neattaisnoti novilcināts un tādēļ pieļauts tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums (*Augstākās tiesas 2018. gada 6. februāra lēmums lietā Nr. SKK-47/2018*).

Lietas materiālos redzams, ka kriminālprocess uzsākts 2020. gada 30. jūnijā.

2020. gada 1. jūlijā /pers. A/ atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas un 2022. gada 12. jūlijā atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas.

2022. gada 10. septembrī pieņemts lēmums par kriminālprocesa nodošanu prokuroram kriminālvajāšanas uzsākšanas ierosināšanai.

2022. gada 21. septembrī pieņemts lēmums par personas saukšanu pie kriminālatbildības.

2022. gada 10. oktobrī krimināllieta saņemta pirmās instances tiesā. 2022. gada 31. oktobrī pasludināts sasisinātais spriedums. Pilns spriedums pieejams 2022. gada 24. novembrī.

Saistībā ar iesniegto apelācijas protestu, krimināllieta 2022. gada 13. decembrī saņemta Rīgas apgabaltiesā, nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2023. gada 2. jūnijā.

Ar 2023. gada 1. februāra Augstākās tiesas priekšsēdētāja rezolūcija krimināllieta pārsūtīta uz Latgales apgabaltiesu.

Ar Latgales apgabaltiesas 2023. gada 1. marta lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā 2023. gada 29. maijā, par nolēmuma pieejamības dienu noteikts 2023. gada 6. jūnijs.

2023. gada 29. maijā lieta tika noņemta no izskatīšanas saistībā ar 2023. gada 28. maija grozījumiem likumā "Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām". Nākamā lietas izskatīšana noteikta 2023. gada 4. septembrī, par nolēmuma pieejamības dienu noteikts 2023. gada 13. septembris.

Ar Latgales apgabaltiesas 2023. gada 4. septembra lēmumu nolemts atcelt pilnībā Rīgas pilsētas tiesas 2022. gada 31. oktobra spriedumu un krimināllietu nosūtīt jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas tiesai.

2023. gada 2. oktobrī krimināllietas saņemta Rīgas pilsētas tiesā

2023. gada 13. decembrī Rīgas pilsētas tiesā pasludināts saīsinātais spriedums, pilns spriedums pieejams 2024. gada 8. februārī.

Saistībā ar iesniegto apelācijas sūdzību 2024. gada 13. martā krimināllieta saņemta izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā, izskatīšana nozīmēta rakstveidā 2024. gada 7. maijā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka, pirmstiesas kriminālprocesa laikā, kriminālprocesam atrodoties Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirknī, krimināllietā nav notikusi virzība vairāk kā vienu gadu, proti, no 2021. gada 1. marta, kad /pers. A/ atcelts piemērotais drošības līdzeklis līdz 2022. gada 26. maijam, kad pieņemts lēmums par papildu narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes noteikšanu. Turklāt redzams, ka kriminālprocesa virzībai atsākoties 2022. gada maijā jau 2022. gada septembra sākumā krimināllieta nosūtīta kriminālvajāšanai.

Tiesas kolēģijas ieskatā minētie apstākļi liecina par kriminālprocesa neattaisnotu novilcināšanu, procesa virzītājai bez būtiska pamatojuma pieļaujot ilgstošu bezdarbības periodu.

Tiesas kolēģija secina, ka konstatētie apstākļi dod pamatu atzīt, ka pirmstiesas kriminālprocesa laikā nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un šis apstāklis ir ņemams vērā pie soda noteikšanas.

Tiesas kolēģija, izvērtējot soda mēru ietekmējošos apstākļus, to, ka apsūdzētajam ir konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi un atbildību pastiprinoši apstākļi [9], atzīst, ka gadījumā, ja būtu ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, apsūdzētajam pirmās instances tiesas noteiktais soda mērs par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu būtu atbilstošs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1. punktu, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt.

Tiesas kolēģija, ievērojot ziņas par apstākļiem, kas bija par pamatu apsūdzētā tiesību uz lietas pabeigšanu saprātīgā termiņā neievērošanai, izvēloties likumā paredzētās apsūdzētajam labvēlīgās iespējas, kā arī, lai nodrošinātu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, atzīst, ka, nosakot apsūdzētajam sodu par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, piemērojams Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 1. punkts un sods mīkstināms, nosakot īslaicīgu brīvības atņemšanu uz divdesmit septiņām dienām, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā piemērojams Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 1. punkts un sods mīkstināms, nosakot īslaicīga brīvības atņemšana uz astoņpadsmit dienām.

[20] Nosakot apsūdzētajam sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, tiesas kolēģija tāpat kā pirmās instances tiesa piemēro daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Daļēju sodu saskaitīšanas principu tiesas kolēģija piemēro, ievērojot Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008. gada 1. jūlija kopsapulces lēmuma 31. punktā ietvertās rekomendācijas, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana.

Nosakot apsūdzētajam galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, tiesas kolēģija tāpat kā pirmās instances tiesa, pilnībā pievieno sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 15. decembra lēmumu.

[21] Tiesas kolēģija uzskata, ka soda mērķa sasniegšana konkrētajā gadījumā iespējama, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu – īslaicīga brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi desmit dienām, sabiedriskais darbs uz 420 stundām.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas instances tiesas apsūdzētajam piespriestais sods gan par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, gan pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un galīgais sods būs taisnīgs, individualizēts un samērīgs, tas maksimāli sekmēs Krimināllikuma 35. pantā norādīto kriminālsoda mērķu sasniegšanu, un, samērojot apsūdzētā tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojams un pie konkrētajiem apstākļiem pieļaujams sods, kā arī atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563. panta 1.[1] daļas 2. punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. decembra spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ noteikto sodu par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā, 253.[2] panta pirmajā daļā, par soda noteikšanu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, par galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1. punktu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 27 (divdesmit septiņām) dienām.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[2] panta pirmajā daļā sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1. punktu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 (astoņpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgo sodu /pers. A/ noteikt pilnībā pievienojot sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 15. decembra spriedumu īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām, sabiedriskais darbs uz 420 stundām.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574. un 575. pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Nolēmuma pieejamības diena – 2024. gada 7. maijs.

Tiesnese Signe Kalniņa

Tiesnese Sandra Amola

Tiesnesis Valdis Vazdiķis